

INDHOLD: Fra Øst til Vest II. (Sluttet). — Mrs. Chapman Catts Rejse i Østen. — Fra Odensekredsen. — De unge Pigers Værnepligt. — Boganmeldelse. — Nye Medlemmer. —

Fra Øst til Vest.

II. (Sluttet).

— Lad os en Gang se lidt paa de Hindringer, de Kristne hjemme lægger i Vejen for vort Missionsarbejde. Vi gaar til den indiske Mand og beder ham i Kristendommens Navn behandle sine Kvinder bedre. Er han saa dum, at han ikke kan se vor Inkonsekvens: „saa langt og ikke længere“. Han fastholder f. Eks., at hans Kvinder befinder sig overmaade vel ved ikke at lære at læse. For et Aarhundrede siden kunde man i dette kristne Land møde akkurat de samme Udtalelser. For 75 Aar siden for vi op i Forfærdelse ved Tanken om Kvindens højere Uddannelse; for 50 Aar siden ræddedes vi ved Tanken om Damer som Sygeplejersker og Læger; for 20 Aar siden vakte Tanken om

Tilstedeværelsen af Kvinder i Kommunalraad og andre offentlige Hverv Bestyrelse. — og nu modsætter vi os endnu af al Magt Kvinder som Dommere og i det politiske Liv.

Hvad maa den oplyste Hindu tænke?

— Ak, vi ved godt hvad han tænker. I et Brev, der er spredt i Tusinder ud over hele Verden spørger han, i hvilken Retning Kristendommen staar højere i sin Behandling af Kvinderne. Alle Banebrydere — Lederne af et hvert eneste Skridt i Kvindernes Fremgang — Josephine Butler, Florence Nightingale, Dr. Elisabeth Blackwell — har mødt Modstand, de har faaet deres Ord og Meninger fordrejede og ofte mødt den laveste Forhaanelse. Og ikke alene det, men i utallige indiske Aviser og Blade — udgivet af Hinduer, Muhammedanere, Persere — har vi set Artikler, der lo ad, at det engelske Folk gjorde